

Zefanja 3:12

**“Maar Ik zal in het midden van u doen overblijven
een ellendig en arm volk;
die zullen op de Naam des HEEREN betrouwen.”**

1 zuivere prediking 2 zelf beproeving 3 zekere verlossing

Gemeente,

Dat liegt er niet om. De boodschap van Zefanja. Een bloemlezing: Hoofdstuk 1:1-2 Ik zal ganselijk alles wegrapen uit dit land, spreekt de HEERE. Ik zal wegrapen mensen en beesten.”

Hoofdstuk 1:7 ev. Want de dag des HEEREN is nabij. Want de HEERE heeft een slachtoffer bereid (dat is Juda) Hij heeft Zijn genodigden (de volken) geheiligd (om Juda op te eten)

En dan drie keer: Ik zal bezoeking doen, Ik zal bezoeking doen, Ik zal bezoeking doen.

Hoofdstuk 1:10 er zal een stem van gekrijt zijn, en een gehuil.

Hoofdstuk 1:14-15 De grote dag des HEEREN is nabij; hij is nabij en zeer haastende; die dag zal een dag der verbolgenheid zijn, een dag van benauwdheid en angst, een dag van woestheid en verwoesting, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolk en van dikke duisternis. Die dag zal komen zegt hoofdstuk 2 over de Filistijnen, over Moab, over Ammon, over Morenland, over Assyrie en hoofdstuk 3 vers 1 ook over Jeruzalem en Juda.

Want zegt vers 8 Mijn oordeel is de heidenen te verzamelen en de koninkrijken te vergaderen om over hen Mijn gramschap, de ganse hittigheid van Mijn toorn uit te storten, want dit ganse land zal door het vuur van Mijn ijver verteerd worden.

1 zuivere prediking

Dat liegt er niet om. De dag des HEERE, de dag van Zijn toorn komt. Dat is de dag van de wegvoering in ballingschap. Dat is de dag van het laatste der dagen waarin Gods oordelen over de wereld gaan, dat is de jongste dag waarin Jezus terugkomt om gericht te houden. In de valse profetie, in de onzuivere prediking heeft dit geen plaats, geen wezenlijke plaats. Daar moeten we ook vandaag de dag nog heel waakzaam in zijn. Maar in de ware profetie heeft dit een plaats. De ware profetie kondigt de dag des HEEREN aan. Ook vandaag nog.

Net als Zefanja dat deed. We leven dan in ongeveer 630 voor Christus. In 722 voor Christus, al weer bijna 100 jaar geleden is het tienstammenrijk Israel door Assyrie onder de voet gelopen en weggevoerd. En nu dienen nieuwe wereldmachten zich aan. De Scythen, de Babyloniers. Juda heeft de laatste jaren de koningen Manasse en Amon

gehad, waar een goddeloze invloed van uitgegaan is. En nu is Josia net aan de macht. Een kind nog. En in die tijd treedt Zefanja op. De dag des HEEREN komt, ook over Juda.

Waarom komt die dag? Vanwege de zonden van de stad en het volk. Welke zonden? Hoofdstuk 1:5-6 en 8-9. Over meedoen aan heidense gebruiken en gewoontes en kleding. Een bhoedda beeldje in huis, vrijdag de 13^e ontlopen, kleding die zich aanpast aan de wereld. Wat sijpelt er niet binnen in onze harten, huizen en gezinnen?

Dan hoofdstuk 3:1 De ijselijke, bevlekte, verdrukkende stad. Vorsten, profeten en priesters gaan voorop, maar het breidt zich uit over heel de stad: het verdrukkende. Ieder leeft voor zich, geen tijd en aandacht voor gehandicapten, ouderen, mensen die slecht ter been zijn, want eigen carrière en inkomen staan bovenaan en dan kun je niet altijd aan anderen denken. Het bevlekte: als vlekken zitten de zonden op het leven en als olievlekken breiden ze zich uit. Vooral het corrupte wordt hier bedoeld. Geld vergoed veel, en om geld kun je niet altijd het even precies nemen want dan ben je een dief van je eigen portemonnee. Maar wat te denken van zondagsontheiliging, van misbruik van Gods Naam, van omgang met de media en van zonden op sexueel gebied? En dan het ijselijke, het rebelse tegen God. Want God heeft gesproken, maar het volk is er doof voor, trekt er zich niets van aan. Het heeft de les van de geschiedenis achter zich: Israel werd weggevoerd om zijn zonden. Het ziet de dreiging opkomen van nieuwe wereldmachten die zich sterk maken. Maar het volk bekeert zich niet. Ware profeten zoals ook Jeremia/Nahum hebben gesproken maar het volk leeft gewoon door en blijft hetzelfde. Kan toch zomaar waar zijn? God spreekt in de geschiedenis, in rampen in de wereld, in roepstemmen om ons heen, God spreekt in de prediking en in Zijn Woord, maar het doet wezenlijk niets met ons. We leven maar verder zoals het was en ging. Ook tuchtigingen hebben geen verandering teweeggebracht.

Daarom komt de dag des HEEREN, dag van oordeel voor de volken en voor Juda en Jeruzalem en voor ons. De valse profetie, de onzuivere prediking zegt dan: ja, dat is wel zo, maar ons gaat dat voorbij. Wij zijn het verbondsvolk, wij geloven, misschien niet dat we bekeerd zijn, maar geloven doen we toch zeker. Ons kan dat toch niet gebeuren. Als dat oordeel als water is, dan zitten wij op een berg van godsdienstigheid. Dus dat water zal eerst heel wat anderen meesleuren, voor het aan ons toe is. De onzuivere prediking kijkt de kerk in en zegt: ons treft dat oordeel niet zo gauw. Delen in het heil is algemeen, voor de gemeente, de kerkgangers, dus ook de avondmaalsgang is voor de gemeente.

De ware profetie, de zuivere prediking zegt: ook binnen de

gemeente komt het oordeel. Door de gemeente loopt de scheiding. Niet heel de gemeente deelt vanzelf in het heil, maar het ellendige en arme volk midden in u, dat zal het oordeel ontkomen, dat heeft toegang tot de tafel des Heeren. De ware prediking zeg: de dag des HEEREN komt, beproeft uzelf of ge in het geloof zijt. Dat zijn zij in uw midden, die een arm en ellendig volk zijn die op de Naam des HEEREN betrouwen. Die hebben toegang tot de tafel volgende week.

Dus zelfbeproeving is noodzakelijk. Want niet wij allen, maar de armen en ellendigen uit ons midden hebben toegang tot de tafel. En we hopen dat dat er velen mogen zijn, maar daar gaat het dan wel om. Anders zou je je vreselijk bedriegen. Dan zou je op grond van een zekere gelovigheid en meelevendheid en kerkelijk betrokken zijn denken dat je door de dag des HEEREN heenkamt. En door aan te gaan aan het Heilig Avondmaal zou je jezelf versterken en verharderen in de gedachte dat het wel goed zal aflopen terwijl dat niet zo is. Beproeft uzelf!

2 zelf beproeving

En waar gaat het dan om? Als we onszelf beproeven? Dan hebben we graag dat wij vinden bij onszelf dat wij rijk zijn aan godsvrucht, rijk aan geestelijk leven, rijk aan gevoel, rijk aan verlangen. Zo komen we graag door de zelfbeproeving heen. Dat we veel goeds en geestelijks in onszelf aantreffen. Dat is niet verkeerd, heerlijk als dat zo is, maar je kan er ook mee vastlopen. Als je dat allemaal niet tegenkomt en vindt bij jezelf. Maar Zefanja legt een ander accent: wie onder ons is arm en ellendig? Dan gaat het erom dat je inziet en doorziet wie en hoe je van zelf bent, zonder genade. Net als een klimopplant. Als die op en om het hekwerk gestut wordt en daaromheen groeit, lijkt hij stevig te zijn en sterk. Maar zodra je dat hekwerk weghaalt, ploft het in elkaar en zakt op de grond. God kan een hekwerk van genadegaven je geven zodat de plant van Godsvrucht, verlangen en wederliefde stevig en sterk lijkt te zijn. Maar: van jezelf, in jezelf, ben en blijf je lelijk en arm. Arm aan geestelijk leven, arm aan verlangen, arm aan vrucht, arm aan gerichtheid op God, zonder Mij kunt gij niets doen zei Jezus tot Zijn discipelen. In het natuurlijke en in het geestelijke. Ik kan niet ademen, niet denken, niet redeneren, niet leren, niet bewegen met mijn handen. Ik kan niet zoeken, niet strijden, niet getuigen, niet verlangen. Als God de genade weg laat vallen zakt het als een klimopplant in elkaar. Dat is arm, zo arm als de geestelijke dood.

En ellendig. Dat betekent: hulpeloos. Ik kan mezelf niet redden of verbeteren, of nieuw leven inblazen. Niet in staat mezelf te redden. Als God het niet doet: ten dode opgeschreven.

Ware zelfbeproeving brengt je tot kennis van jezelf. Uitgeschud van eigendunk en eigenverwachting. Of geldt Openbaringen 3 van ons: “gij zegt ik ben rijk en verrijkt en heb aan geen ding gebrek, doch gij weet niet dat gij zijt ellendig arm, jammerlijk blind en naakt.”? Een arm en ellendig volk die zullen op de Naam des HEEREN betrouwen. De Naam des HEEREN. Zijn Naam. Ik zal zijn die Ik zijn zal, zoals Ik ben en heb gezegd en beloofd. Kort gezegd: Ik zal...

Ik zal u een nieuw hart geven.....

Ik zal u een walging van uzelf geven

Ik zal u in Mijn wegen laten wandelen

Ik zal u leiden in een weg die gij niet geweten hebt

Ik zal alle dingen voor u ten goede leiden en ten beste keren.

Ik zal u verlossen van de macht van de boze

Ik zal u inlijven in Mijn dood en opstanding.

Ik zal u de dagelijkse vernieuwing schenken

Christus is een voorraadschuur vol beloften. Voor elke nood is een belofte.

Wie voor zijn nood geen belofte vond, heeft de Bijbel niet goed gelezen.

Ik zal..... Wat u niet hebt en niet kunt, dat zal Ik!

Dan staat er letterlijk: die zullen tot de Naam des HEEREN de toevlucht nemen, naar toe vluchten. Alles uit Hem moeten hebben. En vluchten tot het ‘Ik zal...’ van God. Voor hen is het Heilig Avondmaal. Wie is er onder ons arm en ellendig, vluchtend tot het ‘Ik zal...’ van God? Die is genodigd tot de tafel des Heeren volgende week.

Arm en ellendig toevlucht nemend tot de HEERE. Daar kan een hele spanning tussenzitten. Want als de Heilige Geest je arm en ellendig maakt, je dat doet inzien, dan is dat Zijn werk. Maar direct springt de duivel erop om het te misbruiken. Om te zeggen, zie je wel, daarom mag je niet tot de HEERE vluchten. Daarom moet je wegblijven, daarom moet je terugkomen als je wat minder arm en minder ellendig bent. Terwijl de Heilige Geest arm en ellendig maakt om je naar de HEERE uit te drijven. En of dat mag?! Al in de Doop heeft God Zich met Zijn Naam aan ons verbonden. Ik ben de HEERE. Ik zal..... Kom dan tot mij. Wie is er zo arm en ellendig dat hij wel moet vluchten tot de HEERE en Zijn beloften? Omdat daarbuiten het omkomen is en in de geestelijke dood sterven. Komen vluchten tot de HEERE! Bent u daarbij?

De HEERE is gewillig, daarom schud Hij aan ons leven om te leren toevlucht tot Hem te nemen. Daarvoor moet God een hele zak leegschudden. Van nature is een mens als een jute zak vol met stro. Die je omkiept om het stro eruit te laten vallen. Maar dat stro blijft hangen aan de buitenkant van die openingen in die jutezak. Dan schudt er eens mee,

zodat het stro loslaat en eruit valt. Tot de zak leeggeschud is. Ons leven is een jutezak vol stro van eigendunk. Dat wij toch nooit zo'n misser zullen maken, dat zij toch nooit in zo'n zonde zullen vallen, dat wij toch niet meer zo ver terug zullen vallen. Die zak moet leeggeschud worden. Wij zijn ieder ogenblik tot niets goeds in staat en tot alle kwaad geneigd. Dat te leren. Daar gebruikt God vaak tuchtigingen voor. Vermaningen van het Woord, die ons aan de kaak stellen als goddelozen, als onmachtigen, als hulpelozen. Alles wat wij mogen en kunnen doen is van Hem. Niets van uzelf erbij. Maar dat kunnen ook mislukkingen zijn, tegenslagen, oordelen. Want als alles goed gaat denk je zo makkelijk heel wat van jezelf. Voel je je zo makkelijk best goed en sterk. En je kunt je niet indenken dat je een misser maakt of in zonde zult vallen. En dan haal je een examenvak niet, je verknalt het helemaal. En dan ben je onverwachts een dag ziek. En dan val je in zonde, en dan val je jezelf gruwelijk tegen. Zo schud God aan de zak van je leven. Om hem te legen. Te ontledigen. Zie je wel: zonder Mij kunt gij niets doen en ben je tot alle kwaad in staat. Opdat wij vluchten tot de Naam des HEEREN.

3 zekere verlossing

Dat volk zal Ik doen overblijven zegt onze tekst. Als de dg des HEEREN komt in welke vorm dan ook dan zullen zij overblijven omdat Ik hen sparen zal. Dat staat in tegenstelling met vers 11b. Dan zal Ik uit het midden van u wegnemen die van vreugde opspringen over uw hovaardij. Die zich veilig wanen op de berg van hovaardij hoogmoed. Als het oordeel komt dan zijn er heel wat anderen eerder aan de beurt. Die zal Ik wegnemen. Uit uw midden wegnemen. Maar in uw midden laat Ik overblijven die armen en ellendigen. Die zal Ik doen overblijven. Als Mijn dag komt. Mijn oordelen en gericht. En die komen.

Er komen dagen tijden van gericht en rampen. Van verzoeken en verleidingen. Dagen van gericht: dat je leven geraakt word door beproevingen, door slagen. Wat dacht u van de landen waar vervolging is? En als er hier vervolging zou komen. Ik las juist afgelopen week het boek "zij mogen de hemel niet zien" over Noord Korea. Je hart draait in je om als je de behandeling in strafkampen leest voor christenen.

Dagen van verzoeking: om niet zo moeilijk te doen. Om wat meer toe te geven. Dat gaat altijd geleidelijk. Sluipenderwijs neem je dingen over van de wereld. Sluipenderwijs verandert je levensstijl. Makkelijker in accepteren van zonden, van kijken naar zonden, genieten van zonden. Minder tijd voor de HEERE, minder aandacht. Werken, cursussen, ontspanning nemen alle tijd in beslag. Van de maandagmorgen tot de zaterdagavond en de zondag wordt geplet tussen de weken in.

En de kerkverlating in Nederland neemt toe. Schijngeloof verdampt en gaat te niet. Mensen verdwijnen uit de christelijke gemeente. Ik zal uit uw midden wegnemen. Hun geloof verdampt en vervluchtigt. Maar die armen en ellendigen die op Gods Naam betrouwen, die zullen overblijven. Die laat Ik over zegt de HEERE. Wonderlijk: die weten van zichzelf: een klimopplant, zonder hulp van God zak ik als eerste in elkaar en haak ik af, maar Ik zal doen overblijven. Dat bevestig Ik aan Mijn tafel.

Ik zal u met dit Mijn gekruisigd lichaam en vergoten bloed spijzigen en laven tot het eeuwige leven. Ik zal u voeden en versterken. En zo houd Ik uw geloof in stand. Zo zorg Ik dat uw geloof niet zal ophouden. Door de dagen van gericht heen zorg Ik dat uw geloof niet op zal houden. Ik laat u overblijven, volharden in geloof. Wat mag je dan zingen aan de avondmaalstafel en vanuit de avondmaalstafel: Ik zal niet bezwijken, maar aankomen. Ik zal de eindstreep halen in geloof. Ik zal eeuwig zingen van Gods goedertierenheer. Ik zal de eerkroon dragen. Want Hij doet mij overblijven. Hij verzegelt het aan Zijn tafel.

En Ik zal doen overblijven dat arm en ellendig volk dat op Mijn Naam vertrouwt. Overblijven, ook als de dag komt in zijn volle ontlading. De dag van toorn en van gericht. De dag van het laatste gericht. Als God zal wegnemen allen die in hoogmoed op de berg zaten en zich veilig waanden zonder bekering tot God. God zal wegnemen en werpen in de buitenste duisternis. Die dachten: als Gods oordeel komt is dat als water van beneden, dan ben ik als laatste aan de beurt. Maar Ik zal doen overblijven armen en ellendigen die op Mijn Naam betrouwen. Die wisten: dat oordeel is niet als water van beneden, maar als vuur van boven. Als dat oordeel komt dan ben ik op de berg van godsdienstigheid als eerste aan de beurt. Zo veel weldaden gekregen, het zo goed te weten en toch gezondigd. Dan zal het oordeel mij niet als laatste maar als eerste treffen. Maar Ik zal doen overblijven. Want Mijn Naam is ten diepste geopend in Mijn Zoon Jezus Christus. Hij is de Schuilplaats. In Hem zijn al Mijn beloften ja en amen. Hij is de Schuilplaats om naar toe te vluchten. Dat betekent ook Zefanja's naam: God is Schuilplaats. In Jezus Christus. Hij heeft de dag des HEEREN doorstaan op Golgotha. Hij heeft de toorn gedragen over de zonde. In Hem is Schuilplaats. De bunker tegen de vloed van Gods gericht. In Hem zal Ik doen overblijven. God verzegelt het aan Zijn tafel: dat Ik voor u daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven. Dat Ik onder last van uw zonden en de last van Gods toorn, waaronder gij eeuwig had moeten verzinken, heb gedragen van begin tot einde van mijn leven. Dankzij Jezus' lijden en sterven.

Ik zal doen overblijven. Door de dag heen, door de dag van de wederkomst heen. Zal Ik doen overblijven. En wij zullen zeggen: we zijn erdoor gekomen. Wonderlijk. We zijn er doorheen gekomen. Want U deed overblijven, U gaf niet prijs, U hield vast.

Amen